

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 9218-10-23 עוזר נ' רולדין בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקש: איתי עוזר

נגד

המשיבות: 1. רולדין בע"מ
2. רולדין אבן גבירול (1996) בע"מ

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006.

1. המבקש הגיש בתאריך 8.10.23 בקשה לאישור תובענה כייצוגית בה טען שהמשיבות מפרות כעניין של מדיניות ובאופן נרחב את החובה לקבוע עם הלקוחות את זמני משלוח המוצרים אותם הן מוכרות בטווח המתנה של שעתיים לכל היותר, אלא קובעות זמני המתנה ארוכים יותר של 3 שעות. המבקש ביקש להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור כך "כל אדם בישראל, אשר תואם עימו זמן המתנה בטווח זמנים של למעלה משנתיים, לנציג או נותן שירות כלשהו מטעמן של המשיבות, לרבות שליח או כל נציג או נותן שירות אחר, החל מיום 1.2.2019 ועד למועד אישור התובענה כייצוגית".

2. המשיבות, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, הגישו בתאריך 17.3.24 תשובתן לבקשת האישור בה טענו, שההוראות הנוגעות לעניין במסגרת חוק הגנת הצרכן, עליהן מבוססת בקשת האישור, אינן חלות בעניינן, בהיותן מוכרות מוצרי מזון מוכן, שאינו מסוג ה"טובין" שאליהם מיוחסת ההוראה הנוגעת בחוק הגנת הצרכן. עוד טענו, שאף אם הוראות חוק הגנת הצרכן היו חלות עליהן, הרי שבמקרה דנן לא הייתה הפרה של הוראות החוק, וממילא לא קמה למבקש עילת תביעה בעניין זה, לא כל שכן עילה "ייצוגית".

3. המבקש, לאחר שביקש וקיבל ארכה, הגיש בתאריך 14.4.24 תגובה לתשובה. בה טען כי המשיבות מודות בתשובתן בעובדות הנטענות ומקימות לו ולחברי הקבוצה את עילת התביעה, לרבות הודאה כי קבעו טווח המתנה של 3 שעות, עם כל הלקוחות.

4. הדין הראשון התקיים בתאריך 21.4.24 ובו ביהמ"ש קבע מועד לחקירות המצהירים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 9218-10-23 עוזר נ' רולדין בע"מ ואח'

5. הדיון השני התקיים בתאריך 29.5.24 ובהסכמת הצדדים ביהמ"ש קיבל את בקשת האישור ונתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לפיה תינתן לצדדים אפשרות למצות את המו"מ בינהן.
6. הצדדים הגישו בתאריך 20.8.24 בקשה לאישור הסכם פשרה בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות ובו ביום ביהמ"ש נתן הוראות בדבר פרסום הסדר הפשרה, המצאת עותק ממנו לתשובת היועמ"ש לממשלה, זאת לאחר שמצא כי אין מקום לדחותו על הסף. בנוסף, הבקשה לאישור הסדר נקבעה לדיון. היועץ המשפטי לממשלה הגיש בתאריך 3.11.24 עמדתו ובה הערות ביחס לגמול למבקש ושכ"ט בא כוחו, וכן לעניין בקשת המשיבות לפטור אותן מתשלום המחצית השנייה של האגרה. המבקש והמשיבות הגישו תשובות, כל אחד בנפרד, בתאריך 17.11.24. היום, 20.11.24 התקיים הדיון השלישי, בנוכחות נציגת היועמ"ש והצדדים השלימו טיעון בעל פה.

עיקרי הסכם הפשרה

7. לעניין ההטבה עם הקבוצה, במסגרת הסכם הפשרה הצדדים הסכימו, שהמשיבות תתאמנה עם לקוחותיהם טווח של שעתיים המתנה בביתם חלף 3 שעות, תיקון שהמשיבות ביצעו בחודש יולי 2024 והן התחייבו להקפיד על כך בעתיד. עוד הסכימו הצדדים, שבתוך ועד 18 חודשים המשיבות תעניקנה ללקוחותיהם הטבה כספית בסך של 643,650 ₪ וכי ההטבה תינתן ללקוחותיהם הרוכשים מוצרים באתר שלהן במרשתת, כאשר בתקופת מתן ההטבה כל לקוח שלהן יהיה זכאי לקבל לחם מתנה שלהן מסוגים שונים לבחירתו וההטבה תהיה מוגבלת ללחם אחד לכל משלוח. עוד הוסכם כי ההודעה על ההטבה תיעשה באופן אוטומטי רק לאחר ביצוע הוספה של פריט לסל הקניות, כדי שמתן ההטבה לא ישרת את המשיבות לצורכי שיווק ומכירה וכי זו תוצג כהטבה הניתנת במסגרת הסכם הפשרה ולא תפורסם לציבור (אלא תוצג באופן אוטומטי במהלך הרכישה ולאחר ביצוע הוספת פריט לסל הרכישה). עוד הסכימו כי הקבוצה הייצוגית תוגדר כך "כלל לקוחות הנתבעות, אשר **תואם איתם מועד למסירת משלוח של מוצרי הנתבעות, החל מחודש אפריל 2020 (תחילת המשלוחים של הנתבעות) עד לחודש יולי 2024 כולל, המועד בו קיצרו הנתבעות את טווחי ההמתנה לשעתיים בלבד**". עוד סוכם, כי אם בתום 18 חודש לא יושלם מתן ההטבה, היתרה תשולם לקרן לחלוקת כספים שנפסקו כסעד בתובענות ייצוגיות.
8. לעניין הגמול, הצדדים הסכימו כי למבקש ישולם גמול בסך של 24,000 ₪, ואילו שלושת באי כוחו יקבלו שכ"ט עו"ד בסך 50,000 ₪ + מע"מ כל אחד (150,000 ₪ + מע"מ יחדיו). בנוסף, הוסכם, שהמשיבות תשלמנה את האגרה בהתאם לתקנות והצדדים ביקשו לפטור אותן מתשלום חלקה השני של האגרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 9218-10-23 עוזר נ' רולדין בע"מ ואח'

דיון והכרעה

9. עד למועד מתן פסק דין זה, לא הוגשה לתיק ביהמ"ש בקשה לצאת מן הקבוצה מטעם מי מחבריה ו/או התנגדות להסדר הפשרה. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה בכפוף למספר שינויים שיפורטו בהמשך, מכיוון שההסדר, במהותו, בנסיבות העניין, ראוי, הוגן וסביר וסיום ההליך בהסדר פשרה היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת נשוא הליך זה. ביהמ"ש מצא כי ההסדר שגובש נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית. לכן, ביהמ"ש מאשר ההטבה שהוסכם עליה על ידי הצדדים, כפי שהוגדרה בסעיף 3.7 להסכם הפשרה על תתי סעיפיו.

10. הצדדים עתרו לפטור אותם ממינוי בודק. ביהמ"ש קובע שנסיונות העניין, מצדיקות היעדרות להסכמת הצדדים. מנגנון בחינת יישום הוראות הסכם הפשרה הינו פשוט, כאשר על הצדדים להגיש לבחינת ביהמ"ש דו"ח בדבר יישום מתן ההטבה.

11. לעניין הגמול למבקש ושכ"ט בא כוחו, הגורמים המקצועיים במדינה התנגדו לגובה הגמול ושכ"ט באי הכוח בנימוק שהסכומים עליהם הסכימו הצדדים חורגים מהמקובל ומהכללים שנקבעו בפסיקת ביהמ"ש העליון לפיהם עד לפיצוי של חמישה מיליון ₪, מדרגת שכר הטרחה והגמול הנוגעת לעניין היא 25%, שעה שהצדדים הסכימו על בסיס שכר טרחה וגמול בגובה 27% משווי הפיצוי המוצע.

12. הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו ע"מ 6687/11 מדינת ישראל נ' אבוטבול, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "עניין אבוטבול"); ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "עניין תנובה")). בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות; ע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "עניין רייכרט")); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28; ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 9218-10-23 עוזר נ' רולדין בע"מ ואח'

13. ביהמ"ש מפנה לאמור ברע"א 2957/17 סופר גז נגד שוורצמן (פורסם בנבו) (להלן: "עניין שוורצמן"), שהוזכר בעמדת היועמ"ש, שם נקבע כי "ראוי, על דרך הכלל, לראות את המפתח שנקבע כתקרה מקסימאלית". עוד נקבע בעניין שוורצמן כי "יש לכלול את הגמול לתובע המייצג תחת המפתח שנקבע לשכר טרחת באי הכוח המייצגים, שהרי המדובר בחלוקה פנימית בין העומדים מאחורי בקשת האישור. אומנם מדובר בהפחתה נוספת לעומת עניין רייכרט, ואולם היא הפכה למקובלת, ומן הראוי להוסיף ולנהוג על פיה".

14. בנסיבות העניין, ביהמ"ש מקבל עמדת היועמ"ש ולפיה הצדדים חרגו מהתקרה המרבית של שיעור הגמול ושכ"ט באי כוח המבקש. ביהמ"ש קובע כי נסיבות העניין מצדיקות פסיקת שיעור של 20% בלבד, תוך שבית המשפט מביא בחשבון שבענייננו, ההטבה לחברי הקבוצה, אומנם הינה בשיעור של 643,650 ₪, אך לא בתשלום כספי ישיר לחברי הקבוצה, אלא בפיצוי על ידי מתן כיכר לחם במתנה ללקוחות עתידיים, גם אם יש לטענת הצדדים התאמה גבוהה בין חברי הקבוצה ובין הלקוחות העתידיים. בעניין זה ביהמ"ש מפנה לע"א 1387/23 יניב גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ (פורסם בנבו), שגם הוא הוזכר בעמדת היועמ"ש. ביהמ"ש הביא בחשבון את טענת המבקש שהסדרת זמני המשלוחים הצריכה מאמץ רב מצד המשיבות, לרבות ע"י הגדלת מספר השליחים, אך לא מצא שיש בכך כדי להצדיק תוספת תשלום שכ"ט.

15. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש פוסק כי למבקש ישולם גמול בסך של 17,600 ₪ ואילו לשלושת באי כוחו ישולם שכ"ט כולל מע"מ בסך של 128,730 ₪ בלבד. באשר לשלבי התשלום, ביהמ"ש קובע שבמועד הקובע תשלום המחצית הראשונה של שכ"ט באי כוח המבקש, ואילו לאחר קבלת אישור ביהמ"ש שהושלם מתן ההטבה, תשלום המחצית השנייה. עוד קובע ביהמ"ש כי הנתבעות תשפנה את המבקש בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה.

16. באשר לבקשה לפטור מהמחצית השנייה של האגרה, ביהמ"ש מפנה לניתוח של הסוגיה שערך בת"צ 2749-05-21 ערמון נ' טבסקו החזקות בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ערמון"). היועץ המשפטי לממשלה, התנגד למתן פטור מהמחצית השנייה של האגרה. בעניין זה, ביהמ"ש קובע שלא התקיימו נסיבות מיוחדות למתן פטור מלא מאגרת סיום ההליך. בענייננו, התקיימו שלוש ישיבות ובקשת האישור התקבלה. הוגשו מספר בקשות כולל בקשות להארכות מועד. הסתייגות היועץ המשפטי לממשלה להסדר נמצאה מוצדקת בסוגיית הגמול ושכ"ט באי כוח התובע. יחד עם זאת, ראוי לציין שהצדדים ניהלו ההליך ביעילות בשים לב לייתור הצורך בישיבת חקירת מצהירים, כאשר הצדדים הסכימו על אישור הבקשה להגשת תובענה כיצוגית, חסכו זמן שיפוטי יקר, ואף בהמשך הגישו הסכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 9218-10-23 עוזר נ' רולדין בע"מ ואח'

פשרה כשהדיון השלישי היה דיון בהסכם הפשרה. כמו כן, הצדדים ייתרו הצורך בשמיעת ההליך העיקרי. לכן, ביהמ"ש מוצא כי יש לפטור המשיבות משני שליש מאגרת סיום ההליך.

סוף דבר

17. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין, בשינויים המחויבים באשר לגובה גמול המבקש, שכ"ט באי כוחו ושלבי התשלום.

18. על הצדדים לפרסם הודעה בדבר מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(א)(4) לחוק. הפרסום ייעשה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל.

19. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וזאת בהתאם להוראת סעיף 19(ה) לחוק, ותחייב המשיבות רק בשליש מאגרת סיום ההליך.

ניתנה היום, ביי"ט חשוון תשפ"ה, ב20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

